

Com es va veure afecta l'ateneu?

ATENEU SANTFELIUENC

L'Ateneu queda desposseït del seu patrimoni just cinc mesos després d'haver acabat la guerra. Però el fet més lamentable, és que l'any 1939 es posa el punt final a la magnífica tasca educativa de l'entitat, realitzada durant més de cinquanta anys. D'aquesta manera podem dir que l'any 1939, és un moment clau per a la història de l'Ateneu, on res tornarà a ser com abans.

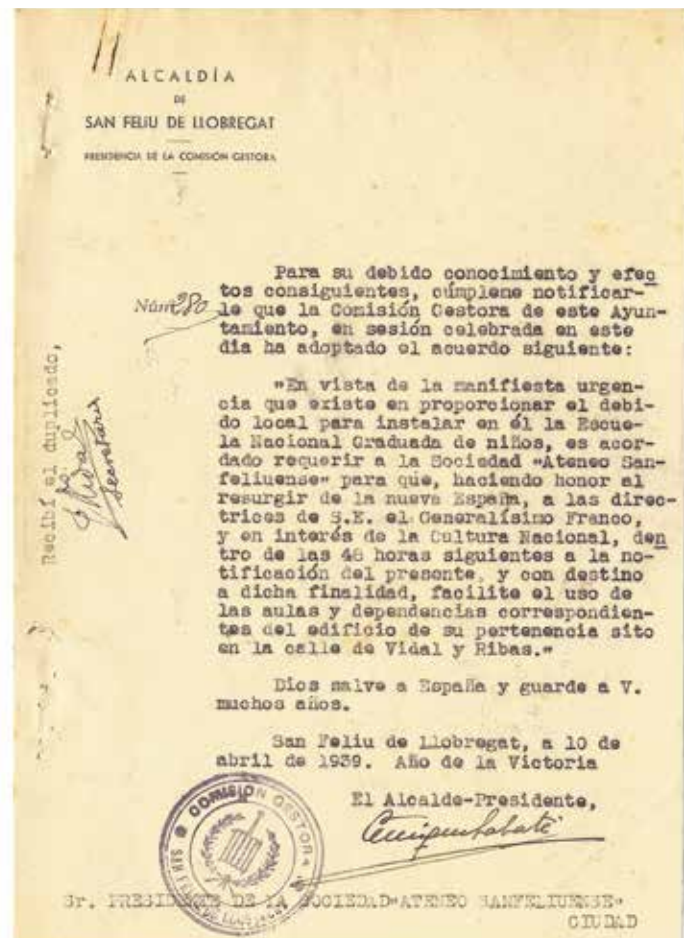
Amb el desenllaç de la guerra civil, l'Ateneu va patir la repressió del règim dictatorial perquè va ser considerada una entitat «desafecta» al règim. Això va comportar la paralització de la seva activitat durant onze anys, la confiscació dels seus béns (mobles i immobles) i l'inici d'un llarg litigi per a la recuperació del patrimoni, que s'ha estès fins a la dècada dels noranta del segle xx.

El 23 de juny de 1939, es produí la clausura l'entitat i la cessió forçosa de l'edifici. El procediment d'aquesta confiscació és molt il·lustratiu del tarannà feixista de les autoritats falangistes. Un representant de l'Ajuntament i joves falangistes armats entraren al local de l'Ateneu i demanaren al conserge que els entregués les claus de l'edifici. El president, sense saber-ne res, fou avisat pel conserge i en arribar a l'Ateneu, li lliuraren un comunicat signat per Enrique Sabater (Alcalde de la Comissió Gestora de Sant Feliu de Llobregat). En aquest comunicat s'hi especificava que es fes entrega de les claus i dels llibres al tinent d'alcalde (Manel Estradé). Des de l'Ateneu, es demanà poder fer un inventari, però la petició fou denegada apel·lant que procedien a una clausura de l'edifici a l'espera que l'entitat fos legalitzada. Extraoficialment es comunicà que el motiu de la confiscació es produïa en resposta a una denúncia contra l'Ateneu per a realitzar reunions contra el règim, fet negat amb rotunditat per part dels socis de l'entitat. El resultat, però, fou irreversible i es procedí a la clausura.

Queda clar que per a les noves autoritats municipals l'Ateneu pertany al bàndol dels perdedors i com a tal no té cap mena de dret. Al contrari, té el deure d'haver de patir humiliacions com la demostració pública de l'espoli del mobiliari del cafè, que s'utilitzà per a l'envelat de la festa major del 1939. Fet

que es repetiria el mes de setembre amb la requisada de les aules de l'escola, per part del senyor Yuste, mestre d'una acadèmia escolar que al·legà estar autoritzat per fer-ho. L'any 1940, s'instal·la l'acadèmia San Fernando (o Colegio Parroquial San Fernando) a les escoles de l'Ateneu.

Text extret del llibre «L'Ateneu, 1881-2006. La utopia de la llibertat» escrit per Jordi Ferrer i Fontanet i editat per l'Ateneu Santfeliuenc amb motiu del seu 125è aniversari, l'any 2006.

Ofici del Govern Civil declarant extingida l'entitat i demanant la confiscació dels seus béns, per no haver presentat la documentació requerida (estatuts, llista de presidents i altres càrrecs, llista d'associats, inventari de béns i últim balanç aprovat). Arxiu Comarcal del Baix Llobregat. Fons Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat. Expedient 52/1949.